

bevirket, at Lovforslaget i mange Henseender er egnet til at føres ud i Livet. Jeg vil dog tillade mig at tage et lille Forbehold, som er ganske nødvendigt. Det vil let ses, at ved den nys afsluttede nye anden Behandling er man kommen til meget betydelige og indgribende Ændringer, baade med Hensyn til Principerne og med Hensyn til Detaillerne, og der er da vel Ingen af os — jeg antager heller ikke den ærede Ordfører — der tør sige, at Alt er saaledes formuleret og i Stand, at man nu kan bruge det, som det er, og at der ikke er Grund til endnu at være forsigtig og til at underkaste Sagen en yderligere Overveielse. Jeg tror ikke, at man vil kunne sige dette. Men i alt Væsentligt er jeg enig med Udvalget, og altsaa ogsaa med de Principer, som ere lagte til Grund for Lovforslaget, og med den Udvidelse, det har faaet. Det er jo en meget betydelig Udvidelse, Lovforslaget har faaet her i Thinget blandt Andet derved, at medens det af Regjeringen forelagte Lovforslag kun angik dem, der arbejdede for Andre i farlige Erhverv, ere nu ogsaa de medtagne, som arbeide for sig selv eller dels for sig selv og dels for Andre, medens Hovedprincippet forøvrigt er fastholdt.

Der har jo været forskellige Bildfarelser i det, som ærede Medlemmer have udtalt. Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Tvede) troede, at Regjeringen havde knyttet dette Lovforslag til Sygekasselovent. Den ærede Ordfører har allerede oplyst, at det er en Feiltagelse. Og med Hensyn til den anden Bestemmelse, de 26 Uger, skal jeg ogsaa slutte mig til den ærede Ordfører i, at der maa Lovens egentlig læses saaledes, som om der stod: Den Tid, der er fastsat i Sygekasselovent. Man har ikke valgt denne Redaktion, og jeg tror, at der kan anføres gode Grunde for, at man har nævnt Tiden. Paa dette Punkt vil man isøvrigt jo let kunne blive enig om, at Lovens slutter sig til Sygekasselovent, og jeg tror ogsaa, at det er nødvendigt, at man der søger en Tilslutning. Jeg har ved 2den Behandling stærkt fremhævet, og jeg skal gjentage det, at da man ikke har med Tvangssygekasser at gøre, kan man med mindre Sikkerhed bygge paa Sygekasseinstitutionen, men man kan naturligvis ikke lade være at tage Hensyn til Bestemmelserne i Sygekasselovent. — Det ærede 3die Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) var igjen inde paa de 7 Dage og de 26 Uger. Jeg skal lige saa lidt som den ærede Ordfører forbyde mig i dette Thema, men jeg skal dog antyde i Overensstemmelse med den ærede Ordfører, at der her er et Punkt, hvor man maaske kunde komme til en noget anden Ord-

ning af Sagen ved at give Bestemmelsen til en vis Grad tilbagevirkende Kraft, saavidt der virkelig er Tale om et Ulykkestilfælde, som bør lægges over paa Produktionen, altsaa et Ulykkestilfælde, der har mere langvarige Følger. — Der kan mulig foretages andre Modifikationer, men det ønsker jeg ikke at udtale mig om for Fremtidens Skyld. Men jeg kan ikke finde det retfærdigt at lægge de ubetydelige Ulykkestilfælde over paa Produktionen. Skal den bære Ulykkestilfældene, maa det være virkelig alvorlige Tilfælde, der medføre Døden eller Invaliditet for længere Tid. Andet kan jeg ikke finde, man skal paalægge den. Det er jo imidlertid et Punkt, vi nærmere kunne komme til at forhandle om.

Jeg kan godt give det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Griffen) Ret i, at Loven vil møde adskillige Vanskeligheder ved Gjennemførelsen, og at den ogsaa vil medføre adskillige Bekostninger, saaledes som den nu er bleven. Men deraf at slutte, at man saa skulde vælge et saadant Grundlag som det kommunale Grundlag, tør jeg ikke være med til, man maa se at overvinde disse Vanskeligheder. At træffe en anden Bestemmelse end den, Loven har i denne Henseende, vil efter min Mening ikke være retfærdigt.

Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Tvede) kom jo nu igjen ind paa den almindelige Betragtning af hele dette Forhold, ikke blot angaaende Ulykkestilfælde, men ogsaa andre Ting, en Betragtning, som vi kjende i Hovedtrækkene fra 1ste Behandling — jeg husker ikke, om det var i Mar eller i Fjor. Siden den Tid har det ærede Medlem jo ikke været fremme, og det ærede Medlem har ikke taget speciel Stilling til dette Lovforslag eller til Lovforslaget angaaende Sygekasser. Saavidt jeg erindrer, har han ikke stillet noget som helst Ændringsforslag, men han møder ved 1ste Behandling og siger: Jeg er ikke med, og han gjentager det Samme nu ved sidste Behandling. Men nu at komme ind paa en udførlig Drøftelse af, hvad det ærede Medlem ønsker, at man skulde debattere, tror jeg ikke vil være rigtigt. Jeg vedkjender mig ikke det Princip, som det ærede Medlem opstillede, at man bør gøre Alt paa een Gang, thi der er da en meget nærliggende Fare for, at man Tingenting faar gjort. Jeg vedkjender mig heller ikke, at man i Lovene om Sygekasser, Ulykkestilfælde og Alderdomsforsørgelse bør opstille ens Principer, og det foreligger jo positivt, at Regjeringen ikke har vedkjendt sig det. Staten kan stille sig forskjelligt paa disse forskjellige Omraader. Det ærede Medlem kan komme ind i en farlig Stilling, naar han siger, at